

Resumé

Tématem této diplomové práce je rozhodčí řízení v České republice. Ve své práci se zaměřuji na současnou právní regulaci obsaženou v zákoně č. 216/1994. Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů. Rozhodčí řízení je jednou z možností alternativního řešení sporů, pro které je typické, že řízení neprobíhá před obecnými osudy za přítomnosti soudce. Nakolik je téma této práce široké, nemůžou být zohledněny všechny aspekty a instituty rozhodčího řízení. Mým cílem je přesto podat komplexní náhled na rozhodčí řízení v ČR, které se v současné době stává stále více využívanou metodou řešení sporů.

Diplomová práce je rozdělena do dvanácti hlavních kapitol, které jsou dále systematicky členěny na další podkapitoly. První kapitola definuje pojem, druhy a postavení rozhodčího řízení v České republice, dále je v ní pojednáno o teoretických pohledech na rozhodčí řízení (podle teorie smluvní, jurisdikční, smíšená či autonomní). Druhá kapitola je věnována pojednání o rozhodčí smlouvě. Rozhodčí smlouvu představuje jak rozhodčí doložka, která je uzavírána pro v budoucnu vzniklé spory mezi stranami, tak i smlouva o rozhodci, která je, na druhou stranu, uzavírána až v momentu, kdy spor mezi stranami již existuje. V této kapitole je dále pojednáno o základních náležitostech rozhodčí smlouvy, o její formě a o jejím uzavírání. Nechybí ani pojednání o arbitrabilitě sporu. Třetí část je zaměřena na srovnání mezi rozhodčím řízením ad hoc a institucionálním rozhodčím řízením. Zde je načrtnuta i problematika arbitrážních center. Dalším velkým tématem, o němž je v této diplomové práci pojednáno, je osoba rozhodce. V kapitole věnované rozhodci se snažím informovat o tom, kdo může být rozhodcem a jaké předpoklady musí splňovat (např. státní občanství České republiky, zletilost, bezúhonnost a plná svéprávnost). Poukazuji také na rozdíly mezi určením rozhodce, jmenováním rozhodce stranami a jmenováním rozhodce soudem. Není opomenuto ani dílčí téma vyloučení rozhodce ze své funkce.

Poté se ve své práci soustřeďuji na samotné rozhodčí řízení. V další kapitole nabízím informace o základních principech, jež prostupují celým rozhodčím řízením (např. rovnost stran), o zahájení rozhodčího řízení i o zkoumání pravomoci rozhodce. Není opomenuto opomenuté ani pojednání o dohodě o postupu v řízení, prostřednictvím které si strany sporu mohou upravit postup v řízení (např. ujednání o tom, že řízení bude probíhat pouze písemně). Pro mne však nejzajímavější částí samotného řízení je dokazování. Zvláště se pak věnuji důkaznímu prostředku výslechu svědka. Platí, že svědek může být vyslýchán jenom v případě, kdy se sám dobrovolně dostaví k rozhodčímu řízení a dobrovolně svou svědeckou výpověď poskytne. S přihlédnutím k výše uvedenému se domnívám, že takové svědecké výpovědi by neměla být přisuzována velká důkazní hodnota.

V závěru své diplomové práce se věnuji ukončení rozhodčího řízení. Rozhodčí řízení je ukončeno v momentu, kdy rozhodčí nález nabyde právní moci anebo doručením usnesení v případech,

kdy nedojde k vydání rozhodčího nálezů. V další části se pak věnuji pojednání o samotném rozhodčím nálezů a usnesení. S ukončením rozhodčího řízení souvisí i řízení o zrušení rozhodčího nálezů, jež probíhá před obecným soudem. V kapitole věnující se výše uvedenému rozebírám důvody pro zrušení rozhodčího nálezů s ohledem na zák. č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů. Poté se snažím ve své práci věnovat i problémem, jež nastávají při výkonu rozhodčích nálezů. V posledních kapitolách je poté pojednáno o zvláštnostech rozhodčích smluv uzavíraných se spotřebiteli, o rozhodčím řízení, jež se koná před rozhodčí komisí spolku a nakonec o on-line rozhodčím řízení.

Jak jsem již uváděla výše, má diplomová práce se snaží představit rozhodčí řízení a zároveň analyzovat instituty s ním spojené. Informace zde obsažené jsou založené na studiu vědecké literatury, zákonných textů a značném množství judikatury.